

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 377/2019
15.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Мирка Паповића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 4/13 од 26.12.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 417/18 од 10.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Мирка Паповића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 4/13 од 26.12.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 417/18 од 10.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К 4/13 од 26.12.2017. године, између осталих, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци која ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз вршење електронског надзора.

Окривљени су обавезани да суду плате на име паушала износ од по 10.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а о висини трошкова кривичног поступка на које ће окривљени бити обавезани, суд ће одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 417/18 од 10.09.2018. године, одбијене су као неосноване заједничка жалба окривљених АА и ББ и њиховог браниоца и жалба браниоца окривљеног ВВ, а пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К 4/13 од 26.12.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених АА и ББ, адв. Мирко Паповић, поднео је захтеве за заштиту законитости због повреде

закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлозима да Врховни касациони суд усвоји захтеве, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Мирка Паповића су недозвољени.

Оредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за њихово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтева подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Бранилац окривљених АА и ББ, адв. Мирко Паповић у поднетим захтевима не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева, који су у суштини истоветни, произилази да су захтеви поднети због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева за заштиту дозвољено, али се у поднетим захтевима не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из изреке првостепене пресуде, бранилац окривљених у захтевима за заштиту законитости наводи да је за постојање кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. КЗ, потребно да извршилац има својство службеног лица, да у конкретном случају Дирекција за изградњу општине ... није државни орган, нити орган локалне самоуправе, да дирекцији није поверено вршење јавних овлашћења, па стога окривљени немају својство службених лица. У конкретном случају ради се о уговору по систему „кључ у руке“, постоји уговор о вршењу стручног надзора, у коме је између осталог предвиђено да надзорни орган пуноправно заступа инвеститора и у његово име и за његов рачун врши контролу извођења радова, контролу квалитета и квантитета уграђеног материјала, полазећи од пројектне документације и предрачуна радова, да наручилац посла, по природи ствари има поверење у надзорни орган, па када су окривљени плаћали авансну привремену ситуацију оверену од стране надзорног органа били су доведени у заблуду, тако

да нису ни могли да изврше предметно кривично дело. Даље се наводи да се у конкретном случају ради о грађанско правном односу, као и да на страни окривљених нема умишљаја да себи или другом физичком или правном лицу прибаве било какву корист.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљених АА и ББ, адв. Мирко Паповић, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтеве за заштиту законитости браниоца окривљених оценио као недозвољене.

Бранилац окривљеног АА, адв. Мирко Паповић, захтев за заштиту законитости поднео је и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтеве за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Мирка Паповића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић